

CARTA DOMINICAL

21 D'ABRIL DE 2024

RESSÓ DE LA PARAULA

Signes de resurrecció (4)

Un bon pastor

Què és un bon pastor, ens ho anà dient Jesús en els seus discursos i ens ho anà demostrant amb les seves obres. N'hi ha prou amb recordar el que Jesús va fer i fa per nosaltres per saber què significa un Bon Pastor. La seva presència viva en el caminar de la nostra Església dona aquella seguretat, aquella fermesa, que ens permet anar travessant valls fosques i gaudint alhora de la taula abundant de la seva gràcia.

Un dels mitjans pels quals Ell es fa present en el nostre camí és el ministeri dels sacerdots. Avui la mera existència d'un bon pastor en la nostra Església és ja un signe de resurrecció. Per moltes raons.

- En primer lloc, és un signe que Jesús Ressuscitat va pensar i pensa en nosaltres; és un signe que va cridar i continua cridant alguns dels seus deixebles, perquè tinguin cura del seu Poble en el seu nom. Els evangelis sinòptics situen l'enviament dels deixebles, i sobretot dels Apòstols, al final del relat evangèlic, donant a entendre que amb això culminava la seva obra a la terra.

- En segon lloc, trobar entre nosaltres un bon pastor, significa que Jesucrist Ressuscitat segueix present i viu tenint cura de nosaltres en les persones dels pastors que Ell trià, cridà i consagrà.

- En tercer lloc, l'existència de bons pastors en la nostra Església mostra que l'Esperit del Ressuscitat continua inspirant generositat i amor en cristians que han respost a la crida especial per al servei ministerial.

Efectivament, la trobada amb el Ressuscitat consisteix essencialment en la crida a creure, que Ell ens dirigeix a tots i cadascun, i la resposta personal de fe. Però aquest fet sempre es desenvolupa en una forma concreta de servei a Déu i als germans (i per la mateixa raó, totes les formes de servei a l'Església tenen

el seu origen en les respectives crides). En alguns aquest desenvolupament de la vocació i la resposta de fe consisteix a estar disposat a entregar la pròpia vida en l'exercici del ministeri apostòlic.

Si hi ha sacerdots entre nosaltres és perquè Crist ressuscità i continua viu. Si continua viu, Ell continua estimant-nos en concret, com a Bon Pastor.

Molts extrauran conseqüències crítiques, semblants a les que llançava Nietzsche referint-se als cristians: "si els cristians (sacerdots) són, o han de ser, signes de Resurrecció, no se'ls nota gaire... Necesito companys vius, no cadàvers que hagi de carregar a coll". Típica censura que, basada en una veritat, perd validesa quan es demana explicació: què s'entén per "signe de resurrecció o de vida"?; què entenem per bon pastor, que fa present el Ressuscitat?

Nietzsche respondria que un bon pastor és un home ben "empoderat" (com diem avui). Molts diran que els sacerdots, bons pastors testimonis de la Resurrecció, han de ser simpàtics, alegres, imaginatius, ocurrents, sempre positius... Jesús ens va dir que el tret que identifica al bon pastor és que dona la vida pels seus germans als quals serveix. No sols "que dona la vida", sinó que dona "la seva vida" (Jn 10,13). Contràriament al mal pastor que es defineix com aquell que "es pastura a si mateix i viu de les ovelles" (Ez 34,1-3).

El vertader signe de Resurrecció és el pastor que estima, com va fer el Ressuscitat: l'amor no va morir sinó que continua viu en el pastor, quan aquest arriba a lliurar la seva vida fins a l'extrem.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat